

16 mei

“En zij baarde een zoon, een mannelijk wezen, dat alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf; en haar kind werd plotseling weggevoerd naar God en zijn troon.”

Openbaring 12:5

Het kan niet anders dan dat onze gedachten getrokken worden naar Jozef en Maria. Zij zijn uit het volk Israël, uit de stam Juda, uit het geslacht van David. Steeds preciezer werden de profetieën om uiteindelijk heel letterlijk vervuld te worden in de geboorte van Gods Zoon, onze Here Jezus Christus. Wat hier van de Here Jezus wordt gezegd is nog geen werkelijkheid. Zijn heerschappij met ijzeren staf, harde hand, is er nog niet.

Ook al hebben velen in de loop der geschiedenis gemeend dat zij dat koninkrijk moesten oprichten. Dat rijk zou in het heilig Roomse rijk gekomen zijn en tot in onze dagen zijn er kerken en groepen, maar ook politieke leiders, die claimen dat zij het beloofde rijk zijn of de door God verkoren persoon. De Here Jezus zelf heeft indringend hiervoor gewaarschuwd.

Nu staat er dat haar kind en we hebben het over de Here Jezus, plotseling werd weggevoerd naar God en Zijn troon. Mogelijk dat we aan de hemelvaart van onze Heer moeten denken, zoals sommigen dat stellen. Ik geloof dat hier een groot geheim schuil gaat. De gemeente is het lichaam van Christus. De Bijbel is daar zeer helder over. Christus is het hoofd van dat lichaam. De gemeente is ook uit het volk Israël ontstaan. Het waren de profeten van Israël die van de Verlosser profeteerden. Het waren de apostelen die het evangelie de wereld in brachten en door Gods Geest geïnspireerd, ons de Bijbel gaven. Wij, net als de Here Jezus, met Wie we dat ene lichaam vormen, komen voort uit de vrouw, uit Israël. Nu wordt het kind, dat uit Israël is voortgekomen plotseling weggevoerd naar God. Zien we hier geen parallel met wat Paulus ons over de gemeente schrijft in 1 Corinthe 15:50-52 en in 1 Thessalonicenzen 4:13-17. De opname van de gemeente. Voor de ure der verzoeking die over de wereld komen zal (Openbaring 3:10) wordt de gemeente naar het Vaderhuis gebracht (Johannes 14:1-4). Wat een liefde wordt ons hier betoond, dit is de hoop voor al Gods kinderen.